

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. F.**, bývajúcemu v L., **o neúplnom návrhu na začatie konania zo 16. augusta 2011**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 1 C 118/2011, o návrhu na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15 NcC 18/2012, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. B. J., Mgr. B. J., JUDr. B. J., B. Ľ., Mgr. D. I., JUDr. D. J., doc. JUDr. Ď. M., PhD., Mgr. Ď. R., Mgr. G. J., JUDr. Ing. G. J., PhD., JUDr. H. I., JUDr. C. Peter, JUDr. M. J., JUDr. M. J., JUDr. M. D., JUDr. M. A., JUDr. N. J., JUDr. P. A., JUDr. P. P., JUDr. R. J., JUDr. S. M., JUDr. S. S., JUDr. Š. J., JUDr. T. M. PhD., JUDr. V. E., JUDr. Ž. E., JUDr. A. Alena, JUDr. B. J., Mgr. B. Š., JUDr. B. Ľ. PhD., JUDr. D. D., JUDr. H. J., JUDr. K. M., JUDr. K. E., JUDr. K. D., JUDr. K. Al., JUDr. M. O., JUDr. M. D., JUDr. N. Z., Mgr. N. E., JUDr. P. M., JUDr. P. M., JUDr. R. M., JUDr. Z. F. **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania tejto veci (vec vedená na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 1 C 118/2011).

O d ô v o d n e n i e

V konaní sp. zn. 1C 118/2011 Okresného súdu Veľký Krtíš vzniesol navrhovateľ námietky zaujatosti voči „sudcom a súdnym úradníkom“ na Okresnom súde Veľký Krtíš (č.l. 21 a 28 spisu) a zároveň aj voči sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici (č.l. 30 a 38 spisu).

JUDr. J. M., predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici (15 NcC), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o vylúčení (nevylúčení) „sudcov a súdnych úradníkov“ okresného súdu, ju predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o vylúčení (nevylúčení) sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici aj na základe námietky smerujúcej voči jeho osobe (č.l. 44 spisu).

Námietkou zaujatosti sa navrhovateľ domáha vylúčenia sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici z dôvodu vydaných rozhodnutí krajským súdom (napr. o príslušnosti, o námietkach zaujatosti) a tiež pre tvrdenú „silnú väzbu sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici, tzv. kolegialitu ...“.Vyslovil podozrenie, že pri rozhodovaní došlo k naplneniu trestnej zodpovednosti a preto podáva trestné oznámenie.

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. B. J., Mgr. B. J., JUDr. B. J., B. L., Mgr. D. I., JUDr. D. J., doc. JUDr. Ď. M., PhD., Mgr. Ď. R., Mgr. G. J., JUDr. Ing. G. J., PhD., JUDr. H. I., JUDr. C. Peter, JUDr. M. J., JUDr. M. D., JUDr. M. A., JUDr. N. J., JUDr. P. A., JUDr. P. P., JUDr. R. J., JUDr. S. M., JUDr. S. S., JUDr. Š. J., JUDr. T. M. PhD., JUDr. V. E., JUDr. Ž. E., JUDr. A. Alena, JUDr. B. J., Mgr. B. Š., JUDr. B. L. PhD., JUDr. D. D., JUDr. H. J., JUDr. K. M., JUDr. K. E., JUDr. K. D., JUDr. K. Al., JUDr. M. O., JUDr. M. D., Mgr. N. E., JUDr. P. M., JUDr. P. M., JUDr. R. M., JUDr. Z. F. uviedli, že sa necítia byť zaujatí, prípadne deklarovali, že k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom nemajú žiaden vzťah. Sudkyňa JUDr. N. Z. sa k námietke zaujatosti vyjadrila tak, že navrhovateľ v súvislosti s konaním vo veci sp.zn. 17 Co 253/2010 podal voči nej trestné oznámenie. Uviedla však, že „iný vzťah“ k tomuto účastníkovi nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť námietky zaujatosti vznesenej navrhovateľom (§ 15a O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1, 3 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom

na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Účelom citovaných ustanovení je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom, alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Súčasne však zákonná úprava predstavuje medze proti zneužitiu toho inštitútu na úkor plynulosti konania a zabezpečenia súdnej ochrany v primeranej lehote a bez zbytočných prietáhov. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to:

1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo
3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

Explicitne je definované tzv. zákonné vylúčenie sudcu a to vtedy, ak sudca rozhodoval vec na súde nižšieho stupňa, a naopak (§ 14 ods. 2 O.s.p). V prejednávanej veci ale o takýto prípad nejde.

Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, v zmysle (§ 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov) a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným predpokladom výkonu funkcie sudcu.

Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESĽP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných

skutočnostiach. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného.

Pri posudzovaní dôvodnosti námietky zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici o skutočnostiach vylučujúcich sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí (vrátane navrhovateľovho podozrenia z trestnej zodpovednosti sudcov) vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky zo zákonnej prezumpcie nevinoty a nestrannosti sudcov a z toho, že výnimky z tejto prezumpcie stanovuje iba zákon. Sudcovia sú totiž vo všeobecnosti vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí (len vtedy alebo až vtedy), ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať dôvodné (preukázané) pochybnosti o ich nezaujatosti (viď ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p.).

Prezentované (deklarované) dôvody vylúčenia namietaných sudcov z prejednávania a rozhodovania uvádzané v námietke zaujatosti bez ďalšieho nezakladajú a nesvedčia o existencii vzťahu (subjektívnej alebo objektívnej povahy) relevantného z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p.

So zreteľom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. augusta 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová